

și produce cristale neicolore, care aș pentru compoziție: AgO , AzO^5 , 2AzH^3 .

Gazul ammoniacu se combină d'a-dreptul cu azotatul de argintu anhidru, care îi absoarbe trei echivalenți: $(\text{AgO}, \text{AzO}^5, 3\text{AzH}^3)$. Acest complex este solubil în apă, și lesne descompus prin căldură care degaje dîintr'insul ammoniacu.

Azotatul de argintu se znește cu cyanurul de mercuru $(\text{AgO}, \text{AzO}^5, 2\text{HgCy})$, cu cyanurul de cuprumu și cu cyanurul de argintu — $(\text{AgO}, \text{AzO}^5, 2\text{CuCy})$ — $(\text{AgO}, \text{AzO}^5, 2\text{AgCy})$. Acest din zrmă complex feldimă cu violență, kînd se încalzeste.

Argintul în plumbere sînt se disolvă în azotatul de argintu, și formă combinații ce pot fi comparate cu cele ce rezultă din acțiua plumbului asupra azotatului de plumbu: argintul se oxidă cu parzba znei pîrzi a oxigenului acidului azoticu, și produce o disoluție galbenă deskis care, evaporată și iar lăsată cu apă, dă un azotitu neutru de argintu $(\text{AgO}, \text{AzO}^3)$, și un azotitu basicu, nesolubil și colorat în galben.

Preparație. — Azotatul de argintu poate fi dobîndit atakînd argintul cărat saș argintul monetariș prin acidul azoticu.

Spre a prepara această sare cu aliația monetariș, se ține de se disolvă în acidul azoticu o piesă de monedă, care se compune de argintu și de cuprumu; se evaporă lichiorul lînt la zskățizne într'o capsulă de porcelană; se topește residul și se ține kît-va timp la o temperatură pîzintel inferioară de romul inkis. Azotatul de cuprumu se descompune și lasă oxidu de cuprumu nesolubil. Se reknoaște cu tot azotatul de cuprumu s'a descompus, și cu se poate opri calcinațiea, kînd masa topită, care mai întiș era albăstră, devine neicoloră despîrîndu-se de oxidul negru de cuprumu, și afară de aceasta, kînd a încetat de a degaja aburi pștilanți. Trezbe iarăși a se asigura ține-va cu o mikă cantitate de materie lăsată masei cu o buchetă de sticlă și disolvată în apă, nu se albăstrește cu ammoniacul.